

stillede et Ændringsforslag i den Retning, jeg nu har antydet, om han havde noget Endes derimod, saa det kunde standse Forslagets Dødsstøt til Lov. Jeg troer nemlig, at Intet vil baade Rigsdagen mere, Intet vil gavne mere, end om den i Forbindelse med Regjeringen kan fremme saadanne Lovforslag, der ville være til Gavn for hele Landet, og om den nærværende Lov troer jeg at kunne udtale, uden at blive modsagt, at man med Glæde og Interesse seer den imøde og ønsker, at den snart maa udkomme.

**Indenrigsministeren:** Som jeg allerede tidligere har udtalt, vil jeg ikke yttre mig mod nogen Deel af dette Lovforslag, der er vedtaget i Folkethinget, men jeg vil derimod ogsaa kunne være tilbøielig til at gaae ind paa Lovforslaget, om det modtog en eller anden Forandring, ja, der kunde foregaae saadanne Forandringer, hvorved jeg vilde finde mig mere tilfredsstillet end ved det saaledes, som det er for Liden. Hvad det Ændringsforslag angaaer, som den ærede Taler, der nylig satte sig, har tænkt paa at gjøre, har jeg allerede ved en tidligere Leilighed udtalt, at jeg antog, at der gaves temmelig stor Betyggelse for Amtsraadsvalgene, ved at det var Sogneforstanderskabernes Delegerede, som skulde vælge dem, og jeg har ogsaa ved flere Leiligheder udtalt, at jeg ikke satte saa megen Pris paa den Betyggelse, der kan erholdes ved en Valgbarhedsænsus, som paa den, der erholdes ved en Valgretsænsus, idet Betyggelsen maa væsentligt søges i den Tilid, man kan have til Valgerne. Jeg vil dog ikke troe, at det, saaledes som Lovforslaget nu er, vil være nogen Forbedring, om det blev saaledes afændret, som af den ærede Taler blev antydet, men jeg vil derfor ingenlunde sige, at jeg skulde være mindre tilbøielig til at indstille det til Kongens Sanction, hvis det blev omændret i den Retning. Jeg skal, i Genhold til hvad jeg tidligere har yttret, ikke ind-

lade mig paa adskillige Enkeltheder i den ærede Talers Foredrag, hvorimod jeg kan have Ende at erindre, navnlig hvad angaaer det Forhold, som findes mellem nærværende Lovforslag og det, som paa forrige Rigsdag var under Forhandling. Kun maa jeg gjøre en Bemærkning til den Uttring af ham, at, naar man først fik denne Valglov for Amtsraadene og Sogneforstanderskabernes Sammensætning, vilde man ogsaa snart kunne vente en Lov, en Forandring i Communernes Virkefæds. Jeg antager ikke, at denne Lov i mindste Maade vil tjene til at bortffjerne de Vanskeligheder, der kunne være ved en saadan Lov. Han yttrede sig, som om det var meget let for Indenrigsministeriet at udarbejde en Communallov. Jeg antager, at det er overmaade vanskeligt, og jeg kan ikke finde, at der fra deres Side, som tale om en ubvidet Myndighed, som Communerne skulde have, er fremkommet Noget, som kan benyttes ved en Lov om Communernes Virksomhed. Jeg troer, at der er noget meget Uklart i de fleste Uttringer, som falde om den sørgede Myndighed, som skulde tilstaaes Communerne. Jeg troer, at det ligger i Forholdenes Natur, at Communerne, som Medlemmer af det hele Statssamfund, ikke kunne have uindskrænket Raadighed over Anliggender, saaledes at de ikke kunde underkastes nogen Prøvelse af saadanne Myndigheder, som skulde paasee hele Statens Interesse. Jeg troer, at man blot behøver at tænke paa saadanne Communalanliggender som Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Medicinalvæsenet og den Deel af Veivæsenet, som hører under Sogneforstanderskabene, for at indsee, at det aldeles ikke kan beroe blot paa Communalbestyrelsernes Bedømmelse, hvorledes de i saa Henseende ville forholde sig, men at der maa finde en Medvirkning Sted af saadanne Mænd, som have at sørge for Statens almindelige Interesse.